สารนิพนธ์ เรื่อง ปัญหากฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 กรณีความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อม

คำสำคัญ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 / ความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อม

นักศึกษา ดิษพันธ์ สุทธิรักษ์

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ดร.ชนะ รุ่งโรจน์ธนกุล

หลักสูตร นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายธุรกิจ

คณะวิชา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2552

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาถึงปัญหาทางกฎหมายกรณีรถที่ได้มีการก่อให้เกิดความเสียหายต่อสภาพแวดล้อม ซึ่งตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า "พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ") มีวัตถุประสงค์ที่จะคุ้มครองและชดเชยความเสียหายแก่ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยอันเกิดจากรถ เพื่อให้ได้รับการเยียวยาความเสียหายได้โดยไม่จำต้องรอให้มีการพิสูจน์ความผิด จากการศึกษาพบว่าพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่ได้ครอบคลุมถึงการเยียวยาความเสียหายและการฟื้นฟูสภาพแวดล้อม กรณีที่ความเสียหายเกิดจากรถบางประเภทที่ได้มีการติดตั้งวัตถุอันตราย เช่น สารพิษ หรือสารเคมีจำพวก กรด ด่าง ก๊าซ ซึ่งในส่วนของรถประเภทที่มีการติดตั้งวัตถุอันตรายนั้น เช่น ในส่วนของรถที่มีการใช้เชื้อเพลิงประเภทก๊าซ Liquefied Petroleum Gas (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า "LPG") และ Natural Gas for Vehicle (ต่อไปจะเรียกว่า "NGV") ซึ่งล้วนแต่เป็นวัตถุอันตรายที่ถือเป็น 1 ใน วัตถุอันตรายทั้ง 9 ประเภท ตามประกาศของกรมขนส่งทางบก ปรากฏว่าหลังจากรถที่ได้มีการปรับแต่งให้มีการใช้เชื้อเพลิงเหล่านี้ซึ่งมีทั้งรถบรรทุกขนาดใหญ่และรถยนต์นั่งขนาดเล็ก มิได้มีการทำประกันภัยเพิ่มเติมในส่วนของความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใด และในส่วนของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 นั้นก็มิได้มีการเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยเพิ่มเติมขึ้นจากเดิมอีกด้วย จึงได้เสนอให้มีการปรับปรุงเบี้ยประกันเพิ่มเติมโดยเฉพาะในส่วนของรถบรรทุก รถโดยสารขนาดใหญ่ที่ติดตั้งและดัดแปลงถังเชื้อเพลิงที่บรรจุ

จากระบบประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่ายังไม่สามารถครอบคลุมค่าเสียหายได้ทั้งหมด รัฐจึงควรมีมาตรการในการควบคุมและกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดตลอดจนการ

SPU CHONBURI

จัดให้มีกระบวนการตรวจสอบอย่างเคร่งครัดโดยคำนึงถึงเรื่องความปลอดภัยแก่ประชาชนให้มากกว่าที่จะมุ่งเน้นแต่ผลประโยชน์ในทางระบบเศรษฐกิจของประเทศ

ในส่วนของสิทธิในเรียกร้องค่าเสียหายนั้น จากการศึกษาพบว่าสิทธิของผู้ประสบภัยในการเรียกร้องค่าเสียหายจากบริษัทผู้รับประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 ได้มีการจำกัดสิทธิให้บริษัทผู้รับประกันภัยชดใช้ค่าเสียหายก็ต่อเมื่อมีการร้องขอจากผู้ประสบภัยเท่านั้น ซึ่งอาจทำให้บริษัทผู้รับประกันภัยอาศัยช่องว่างของกฎหมายเพิกเฉยหรือปฏิเสธความรับผิดชอบได้

ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการขจัดปัญหาและป้องกันความเสียหายแก่ประชาชนและสภาพแวดล้อมอันเกิดจากการใช้รถใช้ถนนอีกทั้งเป็นการนำบทบัญญัติกฎหมายที่มีอยู่แล้วมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ จึงสมควรให้มีการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 โดยพิจารณาปรับในเรื่องการจำกัดสิทธิในการร้องขอให้ชดใช้ค่าเสียหายซึ่งแต่เดิมให้สิทธิเฉพาะผู้ประสบภัยตามคำนิยามในมาตรา 4 เพียงเท่านั้น

SPU CHONBURI